

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ЖЕТВАТА НА ПОГЛЪЩАТЕЛЯ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с вътрешния кръг на благодарността и външният кръг на неблагодарността.....	10
2. Видението с изпепеляването на плевата и изгарянето на безплодните пръчки	24

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Искрено се надявам и вярвам, че Господ Исус Христос е бил утеха и освежаване за всичките ми братя и сестри в тези твърде горещи летни дни. Защото когато към горещината за тялото се прибави и гонението от нечестивия, то тогава непременно се налага всеки от нас да превъзмогва над един привременен ад.

Както вече споделих в последните пророчески книги, така и в началото на тази ще кажа, че призванието ми от Бога да пиша книги върви към края си, тъй щото новите послания от служение "Мория" ще бъдат по-скоро инцидентни, отколкото да са продиктувани от животворяща необходимост за Църквата. И нека никой да не вижда това като отстъпление на Божия пророк, защото виденията от Господния Хълм са повече, отколкото би могъл да понесе човек в духа и сърцето си. Но все пак – за да започна да пиша тази последна книга, то значи, че тя идва точно на времето си и е нужна на братята и сестрите ми.

В дните след написването на книгата **"Мечът зад Завесата"** стана така, че Исус докосна сърцето ми, за да направя не просто равностметка за изминалите години, но да си отговоря на въпроса Му защо Делото на Божия Пророчески Дух превъзмогна над цялата съпротива на врага и отмъстителя. Можех ли да се поздравя с успех в повереното ми служение, ако Сам Господ не беше поставил до мен верни, твърди и непоколебими човеци? Кое е онова дърво, което би раждало плод в продължение на цели деветнадесет години, ако в изминалото време не е било напоявано, наторявано и укрепявано, за да издържи на всичките зли ветрове и бури против клоните и плодовете си? Или кой е оня творец, който би давал даром сътвореното от сърцето си, ако своевременно не е бил благославян, подпомаган и подкрепян от приятелите си? Истината е, че нито едно дело не би имало никакъв успех, ако негов вдъхновител и усъвършител не е Всемогъщият Бог. Ето така, след нужния размисъл, аз заставах на колене пред моя Спасител и изповядах пред Него, че Делото на служение "Мория" е Негово, а успехът на пророческите книги не е личен, за да го припиша

на себе си, но е успех на всяко вярно, щедро и жертвоготовно сърце, което е имало мисъл и надежда за усилията на Божия пратеник. Тъй щото живите води, изливани от изворите на много сърца, са напоявали дървото, и слънчевите лъчи от щедрост и даване са били същинската причина да се раждат Плодовете на Божията Вечна Правда.

Именно така, братко мой, имайки свидетелствата на твоя живот, че си посветил благата си на Господния Хълм, ти също можеш да докоснеш с ръка сърцето си, за да изповядаш пред Небесния Цар, че всяка книга, с която Той е освещавал духа ти, съдържа частица от теб, от твоята любов и щедрост, от твоето боголюбие и братолюбие. А когато всичките частици от всичките докоснати и осветени сърца се съберат в едно цяло, то те ще се превърнат в Благодатен принос пред Божия Свят Олтар, който може да се нарече само с една дума:

Благодарност!

Благодарност не просто като етикеция от думи, но като даряване на изобилие от блага, които са били и остават нужни, за да се върши Делото на Божия Пророчески Дух. Благодарност като Сила, Жертва и Живот, без които не е възможно да се устои в това най-страшно време на умножено беззаконие. Пиша всичко това с огън от разпалена ревност в духа си, защото мислите ми за Исус и Неговия Свят Хълм са двигателят, който ме направи усърден и неуморен във вършенето на Неговото Дело и в изявяването на Неговата Небесна Правда. А докато още стоях на колене, изповядал пред Спасителя, че Благодарността на Неговите чеда е причината да се утвърди Делото Му, Той докосна главата ми, като ми казваше:

“Вярно и истинно проумя въпроса Ми към тебе, слуго Мой! Съвършено точната дума се роди в сърцето ти и изповяда от устните ти, че именно Благодарността е причината за успеха ти. Защото ти не би могъл да извършиш нищо от онова, което извърши, ако Аз не поставих за твоя подкрепа посочените от Мене. Те ти даваха живот от живота си, блага от благата си, молитви от молитвите си, жертви от жертвите си, любов от любовта си. Без тях ти не би могъл да устояваш в попрището си, защото нуждите и

грижите скоро щяха да те принудят да слезеш от небесните в земните места и да търсиш земна работа, с която да осигуряваш прехраната и бъдещето на дома и семейството си. Осъзнаваш ли това, Стефане? Проумяваш ли колко голяма беше жертвата на тези, които те обичаха, за да съумееш да изпълниш Божия план?”

Последните думи на Исус изпълниха със сълзи очите ми, тъй щото коленичил пред Неговите нозе побързах да Му отговоря, казвайки:

“Господи мой! Аз винаги ще бъда и остана длъжник на любовта и благодарността, с които Твоите люде съхраниха живота ми. Защото тяхната подкрепа ми беше като извор в пустиня. Душата ми довека ще благославя добрината и щедростта им, с които бях напояван. Аз имах свободата всякога да мисля за Небесното, защото Твоите люде ми промисляха земното. И вярвам с цялото си сърце, че Ти ще им зачетеш това за Небесно...”

“Разбира се, че точно така ще го зачета, слуго Мой! Защото едно Божие дърво се храни с корените от земята, но клоните му раждат Плод от небесата! Мнозина умираха, за да живееш ти! И пак мнозина живееха, защото ти умираше за всеки от тях! А свързката между теб и тях в Святия Дух беше Благодарността, която ще рече даряване на блага. Но ти сега внимавай на думите Ми, понеже ще обърна въпросите Си другояче. И затова ще те попитам следното:

Защо до изминалото време, в което напълних сърцето ти и го превърнах в Сионска житница, ти нямаше съдбата да бъдеш Цафнат-Панеах? Защо служение “Мория” не заблестя над целия свят, след като Аз положих в духа ти цялата тайнствена премъдрост на Скритата Манна, и те водих от Слава в Слава в Духа Господен? Кой беше духът, който възпираше и все още възпира за света всичката могъща Светлина в сърцето ти? Кой беше духът, който въздигна най-твърдата и яка стена против Небесния ти извор? Ако ти се радваше на божествената Ми Любов, с която те обградиха малцина Верни, то къде останаха мнозината неверни? Намериха ли те Моето Присъствие в пророческите книги, за да обичат не теб, но Мен, Който протягам ръцете Си, за да ги спася? Отговори сега на

въпросите Ми с цялата си искреност, защото сърцето ти кърви от този дух през всичките години, в които Ми служиш...”

“О, Исусе!” – казах аз – “При все, че държах могъщия Ти Меч и Ти ми даде да поразя с него началствата и властите на мрака, пак този дух, от който най-много прокърви сърцето ми, остана непоразен. Аз написах против него една единствена книга преди дванадесет години, като вярвах, че тя ще е достатъчна, за да рухне твърдата му стена. Но и до днес стената му е силна, тъй щото дори и пукнатина не се забелязва по нея. А това е духът на неблагодарността, който закоравява сърцата на хората. Понеже той ги прави да приемат даването за даденост и да считат в сърцата си, че с нищо не са длъжни на Божията Благодат. И сега разбирам, че именно с този дух дяволът удържа целостта на проклетия си Вавилон...”

Господ поклати главата Си в потвърждение на думите ми. А след това с ревнив Глас продължи да ми говори, като казваше:

“Знаеш ли защо през последните дванадесет години Аз оставих този дух привидно необезпокояван от Моя Меч? Приеми отговора Ми, и нека с теб го приемат всички, в чиито сърца съм възцарил Себе Си:

Защото това беше единствено възможният начин за Лозата да се обхожда с пръчките Си чрез думите на Завета Си, които гласят:

“Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене, и Аз в него, той дава много плод; защото, отделени от Мене, не можете да сторите нищо. Ако някой не пребъде в Мене, той бива изхвърлен навън като пръчка, и изсъхва; и събират ги та ги хвърлят в огъня, и те изгарят...”¹

Защото това беше единственият библейски начин за Господаря на житницата, та да изпълни думите на пророка Си Йоан Кръстител, които гласят:

“Лопатата е в ръката Му, и Той здраво ще очисти гумното Си, и ще събере житото Си в житницата, а плевата ще изгори в неугасим огън...”²

¹ (Йоан 15:5-6)

² (Матей 3:12)

Как мислиш тогава, Стефане? Не е ли нужен могъщ зъл дух, упълномощен от Бога и Отца, който да изгаря безплодните пръчки и сухата плява? И да би ли могъл ти, слуго Мой, да разрушиш твърда стена, която има върху себе си печата на Божиите пълномощия? Не разбираш ли, най-сетне, че на този гибелен дух от царството на тъмнината са му дадени изрични пълномощия против Моята Църква? Понеже той е духът на неблагодарността, който в тъмното царство е известен като поглъщател на сърдечните утробы.

Ако някой е решил да бъде неблагодарен в сърцето си, то ти ли ще го направиш благодарен или Сам Бог? Не е ли изпитанието с неблагодарността лично наложен товар върху сърцата на всичките човеци? Сега разбираш ли думите Ми? Сега проумяваш ли, че никой не може да вдигне ръка против Божий пълномощник? Защото ако активността на духа на неблагодарността би се прекратила, то как твоят Господ да Си отдели благодарните и плодоносните отсрещ яловите и безплодните? Няма ли тогава Сватбата Ми да се напълни с поколения от лицемери, които с устата си се приближават към Бога, но в сърцата си и делата си са далеч от Него?"

"Ах, скъпоценен мой Господи!" – простенах аз – "Но как тогава ще превъзмогне Делото Ти да спасяваш, ако този дух продължи да се подвизава сред Църквата Ти?"

В следващия миг Гласът на моя Спасител стана твърде огнен и страшен. И Той със Свещен Гняв ми проговори, като казваше:

"А кой ти е казал, че Моето Дело е само да спасявам? Не съм ли Аз Съдия и Мъздовъздател над рода на нечестивите? Не върши ли дяволът всичката Ми Воля, за да завлече своите си в огнения пъкъл? Да решиш ли ти в сърцето си, че би могъл да възпреш чистача, упълномощен от Небето да си прибере боклука, зловонието и излишната смрад?"

Не, слуго Мой! Не такъв е прицелът на Делото, което ти дадох да вършиш! Ти си златна тръба, която бучи миг преди свършека, за да чуят тръбния й глас тези, които погиват, та дано Бог би им дал

Покаяние! Но за свидетелство на цялата Ми Църква Аз ще ти дам виденията в тази най-радикална пророческа книга, за да видят Моите всичката мощ и сила на един от най-властните духове в царството на тъмнината – духът на неблагодарността. Дух който Отец Ми нарече “поглъщател” в Словото, което даде на пророка Си Малахия, където е писано:

“Ще краде ли човек Бога? Вие обаче, Ме крадете. Обаче думате: В какво Те крадем? В десетъците и в приносите. Вие сте наистина проклети, защото вие, да! целият тоя народ, Ме крадете. Донесете всичките десетъци във влагалището, за да има храна в дома Ми, и опитайте Ме сега за това, казва Господ на Силите, дали не ще ви разкрия небесните отвори да излея благословение върху вас, тъй щото да не стига място за него. И заради вас ще смърря поглъщателя, та няма вече да поврежда рожбите на земята ви; и лозата ви на полето няма да хвърля плода си преждевременно, казва Господ на Силите...”³

Ще Ме крадете ли и до днес, беззаконници? Ще давате ли благата си на нечестивия, и годините си на немилостивия, забравили за Кръвта, с която сте поръсени в Завета Ми?

В ден и час, когато трябваше да има храна в Дома Ми, защо мнозина се оставихте да бъдете погълнати от поглъщателя, и да закоравите сърцата си към Свещения Ми призив да давате приносите Си и даровете Си в Моя Храм? Не се ли намери поне един проповедник, който да ви яви сетнината, на която сте предали душите си? Не знаете ли, че в последното време има две жетви, в които се жънат две поколения? И ако Моето е поколение на плодоносните пръчки и щедрите житни класове, то другото поколение е на сухите пръчки и плявата!

Ето, заповядвам на Моите да Ме последват във виденията, които ще им дам, за да видят каква е жетвата на поглъщателя. И като коленичат пред Лицето Ми – веднъж завинаги да се отрекат от духа на неблагодарността, чиято най-страшна сила е да отвърща

³ (Малахия 3:8-11)

християните от Божията Благодат, и да поразява божественото зачатие на Емануил в човешките сърца.

Ето, Истина изговарям с устните Си, и онзи, който е роден от Святия Дух, непременно ще я запечата с Амин в сърцето си:

Жертвата на Божия Свят Хълм се извърши от слугата Ми Стефан в цялата си пълнота! На този Хълм Аз събирам в Моята Спасителна Жетва благодарните и плодоносните за Царството! Всички останали човеци ще бъдат сполетени от жетвата на поглъщателя! Възридайте пред Мен "Да не бъде", та дано скоро бих показал Милост на неколцина! Явете виденията в тази пророческа книга, като последен сигнал от Тръбата за онези, които погиват! Защото на нечестивите вече е дошъл краят им, а за праведните идва новото начало!

Аз, Благодатният от Сион, все още говоря и не млъквам!

Блажени всички, които Ме вярват и следват! Да, блажени са!"

1. ВИДЕНИЕТО С ВЪТРЕШНИЯ КРЪГ НА БЛАГОДАРНОСТТА И ВЪНШНИЯТ КРЪГ НА НЕБЛАГОДАРНОСТТА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю! През всичките години на моето слугуване към Исус очите ми се нагледаха на възможно най-страшните поражения, с които дяволът отвърна мнозина от Божията Благодат. От алчността и завистта до лицемерието и похотта. От малодушието и предателството до чародейството и първенствуването. Дълбоко в сърцето си аз okayвам тези Божии отстъпници, които нямаха непоколебим дух за Господа, нито поискаха да се утвърдят в Завета Му. Защото ще дойде ден, когато те ще се видят лице в лице с оня, който ги закрепостяваше зад стените на Ерихон. И тогава никакви плачове и ридания, нито молитви и възлияния ще могат да ги избавят от осъждението и вечната проклетия. Днес те считат себе си за непогрешими, водени, помазани. И под покривалото на измамата са готови да хулят, укоряват, надъхват, злословят и омърсяват чистите Божии чеда. Без дори да се замислят, че ако Божието въздаяние се бави върху тях, то е, за да напълнят докрай чашите на своето нечестие. И ако в минали години сърцето ми потъваше в чрезмерна скръб от техните злини, то днес съм вдигнал високо гарда си и не си позволявам дори да се взра в престъпленията им. Защото има Един, Чието Име е Сърцеведец, и Той вижда с неизмеримо дълбока проникателност – за да претегля духовете и беззаконията, и да определя сетнината на всеки човек според делата му.

Пиша всичко това в началото на тази глава, защото искам да направя ясно разграничаване между явните и скритите врагове на мисията си. Понеже явните явно ме хулят и опозоряват, явно късат книгите ми и явно ги заклеймяват като ерес. Те са видимият тризъбец на змея, звяра и лъжепророка против служение "Мория". Но аз сега нека започна размишленията си за невидимите врагове, от чиито беззакония сърцето ми страшно кърви и до днес. Защото те няма да ме похулят явно, нито ще ме опозорят на глас. Те няма да надигнат зловещ ропот против посланията ми, нито ще скъсат дори една страница от пророческа книга, поне докато не

станат явно изобличени. Не, братко мой! Те ще ме пронижат тайно, за да останат скрити в беззаконието си! Те ще ми се поругаят анонимно, за да направят болката ми нетърпима! Те ще изсипят една най-страшна отрова в сърцето ми, та съкрушаването ми да стане пълно. И ако още се питаш кои са тези противници против духа ми и живота ми, то аз ще ти отговоря, че това са всичките неблагодарни човеци, които отговориха на даването ми с презрение, и на жертвата ми с поругание. Това са хилядите анонимни и скрити зад стената на неблагодарността лапачи, за които книгите на Божия пророк бяха келепир, аванта, далавера, любопитство и всичко друго, но не и призив за покаяние и зов за благодарност. Мнозина от тях четат книгите на служение "Мория" не от месец или два, но от много години. Те не пропускат да "прослушват" сайта на Божия Пророчески Дух и да си изтеглят своевременно всичко, което Господ в Благодатта Си дава на Своята Църква. Скрити в измамата на своето нечестие те нито веднъж не се замислиха, че така не мамят или ограбват мен, но крадат от Бога, за да станат дословни изпълнители на писаното в "Книгата на пророк Малахия":

"Ще краде ли човек Бога? Вие обаче, Ме крадете. Обаче думате: В какво Те крадем? В десетъците и в приносите. Вие сте наистина проклети, защото вие, да! целият тоя народ, Ме крадете..."⁴

Знаеш ли, братко мой, колко лесно е за един крадец да влезе през отворената врата на един Дом, за да си присвои всичко ценно и желателно, което намери? Той няма да има никакви скрупули, че това, което краде, не е негово, но е на Стопанина на Дома. Зная, че е възможно да реагираш с думите:

"А защо Стопанинът не заключи вратата на Дома си, за да е сигурен, че няма да влязат крадци? Толкова е просто да го направи!"

Толкова просто ли е наистина? А не заяви ли Стопанинът на Дома твърде Свети и благодатни думи чрез пророка Си Исая, които гласят:

"О вие, които сте жадни, дойдете всички при водите; и вие, които нямате пари, дойдете купете, та яжте; Да! дойдете, купете вино и мляко, без пари и без плата. Защо иждивявате пари за онова, което не е хляб, и трудът си за това, което не насища?"

⁴ (Малахия 3:8-9)

Послушайте Ме с внимание и ще ядете благо, и душата ви ще се наслаждава с най-доброто...”⁵

И как тогава да би постъпил слугата на Стопанина? Да заключи вратата на Дома, за да направи Благодатта Му недостъпна, или да държи вратата отворена? Разбира се, че ще държи вратата отворена, та дори и да рискува, че ще влязат крадци, за да крадат от Бога! Защото дори един сиромаш да се нахрани и напои даром – пак това ще е напълно достатъчно за слугата, за да не изгуби наградата пред Господаря си. Но виждаш ли, братко мой, че точно тук става категорична разликата между гладните за Правдата и крадците? Защото гладният, като засити глада си, ще падне на коленете си и ще погледне към Небето, за да благодари на Бог за получената Благодат. А крадецът, като напълни дисагите си, гузно ще се огледа дали някой не го вижда, а след това ще си плюе на петите, за да избяга. Ако беше духовен – щеше да разбере, че Бог го наблюдава и изпитва с очите Си. Но ако е плътски, под завесата на плътта, непременно ще измами сърцето си, мислейки, че завесата го скрива от Бога. А не е ли точно това грехът на Адам и Ева, които се криха между дърветата? И как тогава онези анонимни крадци ще оправдаят кражбите на пророческите книги, след като именно липсата на благодарност ги доказва, че са крадци? Проумяха ли те, че са пленени от поглъщателя? Разбраха ли в сърцата си, че дяволът ги е превърнал в сухи пръчки, които не искат да дават плод, но се отсичат от Лозата и в огъня се хвърлят? Не, братко мой! Те не проумяха, че са погълнати от духа на неблагоприятността, защото оня, който е погълнат, винаги е в плен на дъха от челюстите, които са го погълнали! Този дъх всячески ще вдъхва на измамените усещането, че са достатъчно праведни и Святи! Този дъх успешно ще ги мами, че даването на Господния слуга е даденост – досущ като въздуха, водата и светлината на небето. И те никога няма дори да помислят какви усилия, какво постоянство, какво иждивяване и усърдие е коствало на Божия пророк и благодарните около него, за да бъдат приготвени изрядните ястия. С един първосигнален стремеж от лакомия и грабителство те ще се нахвърлят

⁵ (Исайя 55:1-2)

върху Небесните дарове, вярвайки, че са посочени за Освещение и Посвещение от Бога.

Ах, вие помрачени безумци! Кой ви излъга да считате, че с нищо не сте длъжни на Бога? Кой ви оплете като мухи в паяжините на беззаконието, за да считате, че Божият пророк ви е станал щатен готвач, който да задоволява свръхдуховния ви апетит за видения, откровения и поучения? Думите на Христос в Евангелията за празно нещо ли ги счехотехте, та да им се поругаете и да натрупате страшен гняв и осъждане за сърцата си? Когато Спасителят ви заповяда простичките Си думи **“Даром сте приели – даром давайте!”**, то имахте ли вие Простотата и Чистотата Му, за да отговорите на даряването с даряване, и на щедростта с щедрост? Небесен Младенец ли храните и възраствате в сърцата си или изчадие на ада, което вече е пробил утробите ви с острите си рогове? И да се задържа ли Виното на Завета в пробити мехове? Да остане ли Свят Хлябът на Завета в ръцете ви, когато сте забравили Свещената Воля на Всемогъщия, изречена още от устните на Моисея, която гласи:

“Да пазиш празника на безквасните хлябове; седем дена да ядеш безквасни хлябове, както съм ти заповядал, на определеното време в месец Авив, защото в него си излязъл из Египет; и никой да не се яви пред Мене с празни ръце...” ⁶

Ако за Бог са гнусота и мерзост празните ръце пред Престола Му, то колко по-гнусни и проклетни ще са крадливите ръце? И ако земните крадци често заплащат за престъпленията си, като биват лишавани от свобода и попадат в затвор, то каква ще е сетнината на крадците, които крадат Божията Благодат и се превръщат в петна и позор за Църквата? Няма ли една най-страшна външна тъмнина, запазена за поколенията на нечестивите? Няма ли една най-съдбоносна дума **“отвън”**, с която е засвидетелствана проклетията върху чедата на дявола? Ето я тази дума! Прочети я със смирение, братко мой! Защото в “Откровението” е писано:

“А отвън са псетата, чародейците, блудниците, убийците, идолопоклонниците и всеки, който обича лъжата и лъже...” ⁷

⁶ (Изход 23:15)

⁷ (Откровение 22:15)

“Но къде са тук крадците, за които пишеш?” – ще ме попита някой. А аз ще му напомня вярната пословица, която казва:

“Куче влачи – диря няма!”

Защото ето това – да тичаш на корист и да бързаш на грабеж – е кучешки бяс, лакомията да захапеш кокала, да угодиш на желанието си да взимаш, без да даваш. И ето такива бесни анонимници влизаха в сайта на служение “Мория”, за да грабят книги и да не се насищат от заграбеното. Ето такива религиозни помяри душиха, скимтяха, лочеха и въртяха доволно опашките си, че са на възможно най-голяма далавера, понеже с няколко кликания по пророческите кръгове изтегляха на компютрите си години от саможертвата на един Божий слуга, който очакваше искреното им “Благодаря!”

Аз зная, че няма да дочакам благодарността им, и нещо повече – тя вече никак не ми е нужна, защото горепосочените беззаконници пропуснаха да познаят времето, когато бяха посетени от Небето. Понеже Господ непременно ще изцели раните на поруганието ми от псетата на Вавилон, и ще освежи душата ми с любовта на Званите, Избраните и Верните. А на злите, останали зад твърдата стена на неблагодарността, никак не им завиждам, нито искам да ги мисля и оплаквам. Защото се оплаква само онова, което ти е било скъпо и мило на сърцето. А кой Стопанин или слуга в Дома би тръгнал да оплаква боклука след едно старателно почистване?

Никой, разбира се! Мястото на боклука не е в Дома, а на бунището!

Така, след всичко написано дотук, аз ще продължа с разговора, който имах с моя Господ Исус, понеже духът ми все така оставаше в Святото Му Присъствие. И ето думите, които Той ми проговори:

“Слуго Мой! Както съвсем вярно написа по-горе – ти имаш не само явни, но и тайни противници. И ако за явните духът ти беше като кремъчна скала, за да не допускаш утеснение или пробив от стрелите им, то от тайните противници останаха рани в сърцето ти. Поражения от угнетение и поругание, които целяха да те съкрушат, та дано би отстъпил от Святото си призвание да бъдеш Благодарен и даряващ. Но Аз бях до теб, Стефане, и не допуснах тази скръб да те

погълне, та да би пуснала горчив корен в сърцето ти. И малкото благодарни, с които благослових служението ти, бяха по-силни от многото неблагодарни, с които дяволът поиска тайно да те убие. Малкото благодарни християни бяха тесният вътрешен кръг около твоето сърце, а многото неблагодарни антихристи – широкият външен кръг, много далече зад тесния.

Как мислиш тогава, слуго Мой? Ако такива два кръга има един Господен пророк, то няма ли да ги има и неговият Господар? И ако в твоя живот те се случиха локално, сиреч, само върху теб и служението ти, то няма ли в Моя Живот те да се случат тотално, като цялостна картина за Господ, Църквата и умноженото беззаконие?”

“О, Исусе!” – отговорих аз – “Разбира се, че и Ти ще имаш тези два кръга – тесният вътрешен кръг на благодарните, и широкият външен кръг на неблагодарните...”

Господ се усмихна и погали главата ми. А след това продължи да ми говори, като казваше:

“Знаеш ли на кой Мой Апостол Аз показах тези кръгове, тъй щото той да ги засвидетелства на Църквата?”

Въпросът на Спасителя ме свари неподготвен, тъй щото се намерих без отговор в сърцето си. И колкото и да напругах ума си, в него не се раждаше плод. Ето защо искрено Му отговорих, казвайки:

“Господи мой! Въпросът Ти е обвит в тайна, която само Ти можеш да ми разкриеш! Моля Те, помогни ми да намеря точния отговор!”

“Разбира се, че ще ти помогна, слуго Мой! И ти непременно ще се сетиш кой е Моят Апостол, на когото показах кръговете на благодарността и неблагодарността. Но ти сега помисли върху втория Ми въпрос, с който те питам. А той е следният:

Къде би трябвало да се събере всичката благодарност на човеците към Бога? Кое е мястото, където Отец Ми приема благодарението на чедата Си?”

“О, Исусе! Това място е Престолът на Благодатта! Мястото, за което в “Евреи” е писано:

“Затова, нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, която да помага благовременно...”⁸

Господ се усмихна на цитирания стих, а очите Му заблестяха от чудна съкровеност. И тогава Той пак ме попита:

“Какво се случва с теб, когато пристъпваш към Престола на Благодатта? Не се ли приближаваш така до Бога?”

“Разбира се, че се приближавам, скъпоценен мой Спасителю!”

“Трудно ли ти е тогава да проумееш кой е Апостолът, на който дадох видение с кръговете на благодарността и неблагодарността?”

Скритата Манна от устните на Исус подежда толкова мощно в мен, щото отговорът вече беше на устните ми, и аз развълнуван извиках:

“Ах, Исусе! Яков е Апостолът, на който Ти Си дал видението с кръговете. Защото именно той ни написа в посланието си:

“Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той при вас. Измивайте ръцете си, вие грешни, и очиствайте сърцата си, вие колебливи...”⁹

Когато ние се приближаваме, то пристъпваме през кръговете на Святото Му Присъствие, а така и Той се приближава към нас...”

Докато още отговарях на Исус, очите Му се взряха в мен, тъй щото погледът Му като острие издирваше дълбочините на сърцето ми. И тогава Той с най-съкровен глас ми проговори, като казваше:

“Внимавай на следващият Ми въпрос, защото е възможно най-съдбоносният, който един Господар би задал на слугата Си. И ето, питам те:

Как човек се приближава към Бога – с нозете си или с ръцете си?”

Почти бях готов по силата на логиката да отговоря “с нозете си”, когато Святият Дух възпря устните ми и ме накара да внимавам в думите от посланието на Яков – **“Измивайте ръцете си, вие грешни!”**. Ето защо развълнуван отговорих на Исус, казвайки Му:

⁸ (Евреи 4:16)

⁹ (Яков 4:8)

“О, Господи! Човек се приближава към Бога с ръцете си! Защото ръцете са, които се протягат към Небето! Ръцете са, с които се даряват блага и дарове пред Божия Свят Олтар! Нозете не могат да се приближават към Бога, но само да коленичат пред Престола Му!”

“Мъдро Ми отговори, Стефане! Затова виж как след призива да се приближавате към Бога Яков е записал две важни условия, които гласят:

“Измивайте ръцете си, вие грешни, и очиствайте сърцата си, вие колебливи...”¹⁰

Кое е накарало Апостолът Ми да прибави тези условия?”

“О, Исусе! Без всякакво съмнение именно видението, което Ти Си му дал с кръговете на благодарността и неблагодарността е станало причина той да прибави тези условия в посланието си. Защото Яков е видял проблем в ръцете на грешните, и в сърцата на колебливите, свързан именно с благодарността...”

“Виж тогава и ти видението с кръговете, което Аз някога дадох на Апостола Си Яков. Защото така ще ти стане ясна цялата дълбочина на Якововото послание...”

След последните Си думи Господ докосна главата ми, тъй щото духът ми се извиси с Него до Портите на Небесния Ерусалим. И там Той ме постави пред Портата на Исахар, като ми казваше:

“Гледай на Мен, защото Аз съм Вечната ти Награда! И твоят Господ сега ще простре ръцете Си в Святия Дух, за да призове всичките Си благодарни чедра към Престола на Благодатта. А Моите братя и сестри ще се отзоват на призива Ми, както подобава на Небесни Светии...”

В следващия миг Исус простря ръцете Си, като извика със силен Глас:

“Приближавайте се към Мене, Божии чедра! И ще се приближавам и Аз към вас!”

В отговор на божествения призив пред Небесния Ерусалим се яви вътрешният кръг на благодарните. Протегнали ръцете си, пълни с прекрасни сияещи дарове, Божиите Светии се приближаваха към Исус.

¹⁰ (Яков 4:8)

Така скоро забелязах, че самите дарове в ръцете им бяха къшеи от дъхав Хляб. А докато ги гледаше в приближаването, Господ се просълзи от вълнение. И тогава ми каза:

“Виждаш ли как Святият Дух съвършено изпълнява Завета Ми с чедата, които е осветил за благодарение пред Престола на Благодатта! Защото ето така твоят Господ прибира житото Си в житницата! Не просто жито, слуго Мой, но благодарно жито! Защото всяко благодарно жито има съдбата да се превърне в присъствен Хляб на Завета! И ето в това е силна благодарността на ръцете – защото те са се посветили за цял един живот в благодарение пред Отца, Сина и Святия Дух! Но ти чуй и вторият Ми призив след първия към Моите Светии...”

Ето, че Спасителят докосна с ръце Сърцето Си, като повторно извика към Своите Светии:

“Приближете се още повече към Мене, Божи чедо! Още повече се приближавайте, докато напълно съедините сърцата си с Моето Сърце!”

Послушали Господния призив, Божиите Светии още повече започнаха да се приближават към Исус и вече докосваха гърдите Му. Точно тогава сърцата им прокървиха, като се превърнаха в чаши, пълни с Вино. А Исус още повече се развълнува в Духа Си, като ми казваше:

“Виждаш ли как Святият Дух изпълни сърцата на Моите със саможертва в благодарението, тъй щото кръгът се стесни още повече, докато всеки от Светиите Ми докосна с чашата си Сърцето Ми?

Ето, казвам ти, че така Аз съвършено изпълних Завета Си, защото Лозата събра около Себе Си пръчките с благодатното грозде. Не просто грозде, слуго Мой, но благодарно грозде! Защото всяко благодарно грозде има съдбата да се превърне в присъствено Вино на Завета Ми!

А ти сега Ми кажи дали видя в някой от Моите Светии основание, за да напише Яков думите си:

“Измивайте ръцете си, вие грешни, и очиствайте сърцата си, вие колебливи...”¹¹

“Не, Исусе! Аз бях възхитен и благословен от Светиите Ти, защото те възрадваха и насърчиха сърцето ми в Завета Ти! Но със сигурност основанието на Яков е за втория външен кръг на неблагодарните...”

“Точно така е, слуго Мой! Затова нека сега да те заведе до външния кръг във видението. А ти предупреди Моите братя и сестри, че там нещата ще се случват днес и сега, в настоящото време на умноженото беззаконие, когато любовта на мнозина е охладняла, а не в миналото време от опитността на Апостол Яков...”

В следващия миг Спасителят ме прегърна с ръцете Си, тъй щото двамата с Него полетяхме към външния кръг на неблагодарните който беше далече след светлата граница на Небесното Царство. Така очите ми започнаха да ги съзират отдалеч, уподобени на псета, защото те бяха във властта на външната тъмнина. И всред тях витаеше дух, който аз виждах за пръв път в живота си – духът на неблагодарността, поглъщателят на сърдечните утробы. Това беше чудовищен демоничен изрод с дълъг огнен сърп в ръката си, продължен с издължена дръжка, върху която имаше остри метални шипове. Той кръжеше край псетата по цялото протежение на външния кръг, като крещеше с всичката си сила:

“Отдалечавайте се от Бога, и ще се отдалечава и Той от вас! По-далече, по-далече, по-далече! Колкото по-далече стоите от Него, толкова повече ще спечелите от благоволенieto на моя господар!”

За съжаление никой от измамените нямаше разум и мъдрост в сърцето си, нито водителство от Исус, та да би превел демоничния вой на поглъщателя на разбираем човешки език и така да се уплаши от сетнината си. Тъкмо обратното – воят на нечестивеца се възприемаше от псетата като Небесна симфония, тъй щото те възторжени лаеха “Алелуя” и “Амин”. Духът ми вече не издържаше да гледа на покъртителната мерзост и затова извърнах потресен очите си към Спасителя. А така забелязах, че върху Лицето Му вече преминаваха вълни от Свещен Гняв. И Той с твърде ревнив Глас ми заповяда, казвайки:

¹¹ (Яков 4:8)

“Иди сега при всичките псета до самия външен кръг на неблагодарността, та им възвести думите на Апостола Ми Яков, като им кажеш:

“Измивайте ръцете си, вие грешни, и очиствайте сърцата си, вие колебливи...”¹²

Така от тайно – нечестието им вече ще стане явно, а всички те - с хули и безумия ще допълнят мярката на бащите си! И нека Святият Ми Дух изпълни благодатно устните ти и допълни всички останали думи в призива ти към тях...”

Изпълнен от Благодатния Дух на Исус аз се приближих до външния кръг на неблагодарните, когато очите ми бяха прекомерно стъписани от чернилката по ръцете на неблагодарните. Това бяха най-страшни напластявания от сажди, които свидетелстваха за огън, който някога беше горял в тях, но беше угаснал. Гледката разплака сърцето ми, тъй щото коленичих в Святия Дух, като Му казвах:

“Моля Те, Свети Душе! Свидетелствай с живите Си води за думите на слугата Си. Нека тук и сега по Милост Божия да завали дъждът на Покаянието, та дано Исус би възвърнал пленените човеци от духа на неблагодарността...”

В отговор на молитвата ми Святият Дух направи да завали дъжд с бисерни капки, които намокриха главата ми, и осветиха лицето ми. Така аз протегнах ръце към кръга на неблагодарните, като извиках към тях със силен глас думите си:

“Измивайте ръцете си, вие грешни човеци! Ето, дъждът на Покаянието вали и Сам Господ ви очаква да се отречете от духа на неблагодарността, за да станете поколение на Благодарението! За да се приближите с измити ръце към Него, както подобава на Божи Светии!”

В отговор на думите ми отсред целия кръг се надигна ропот на страшно възмущение и отрицание, тъй щото към духа ми се насочи яростно лаене и ръмжене:

¹² (Яков 4:8)

“Нас ли наричаш грешни човеци, проклетнико мръсен! Ти ли точно ще си пратеният пророк да ни изобличаваш, когато от конференция на конференция ние доказваме на Бога, че сме най-благодарното Му поколение?”

“Разтворете омърсените си от сажди ръце и приемете дъжда на Покаянието!” - извиках отново аз и продължих:

“Не свивайте пръстите си в гневни юмруци, защото свитите пръсти не могат да се нарекат даващи! Отворете ръцете си и ги измийте, за да бъдете поколение на Благодатта! Защото Божиите Свети пръсти не са свити, но протегнати, и Божиите ръце не са взимащи, но даващи!”

“Ти ли ще ни говориш на нас за даване!” – залаяха отново псетата. И с лукавство в очите си продължиха с думите си, казвайки:

“Не затова ли отказа да сложиш цена на книгите си, понеже си бездарен и никой няма да ги купи? И нас ли да намиш да ти даваме даром, та да четем безумията ти? До теб ли да би опрял Господ, когато цялата земя многократно се просвети от християнските Му помазаници? Точно на теб ли да благодарим, жалък еретико? Точно ти ли да ни превръщаш в длъжници към книгите ти? Скоро да се махаш от присъствието ни! Господ да те прокълне и пак Той люто да те накаже!”

Отново прострах ръцете си към кръга на неблагодарните. А след това докоснах сърцето си, като им казвах:

“Очиствайте сърцата си, вие колебливи човеци! Отречете се от поглъщателя на рожбите ви, докле още не е пробол с острите си рокове Плода Емануил! Бъдете пръчки от Лозата, които раждат Плод на Благодарение, защото именно благодарността е пъпната връв на божественото зачатие! Не презирайте призива за Покаяние, защото днес е Ден за очистване и възвръщане! Ден, в който трябва да превърнете плодовете си във Вино за Сватбената вечеря на Агнето!”

В отговор на думите ми към лицето ми полетя буря от храчки и гнусотии, но те никак не успяха да ме опозорят, понеже Светият Дух ме пазеше в Присъствието Си. И с нова вълна от яростни хули и отрицания неблагодарните отново ми казваха:

“Нашите сърца ли наричаш колебливи, нещастнико? Цяло славно поколение ли ще лишаваш от Сватбената вечеря на Агнето? Не си ли ти препънка на праведните, и съблазън на новородените?”

Далече да бъде от нас да слушаме човек, пълен със съжденията на нечестивия! Махай се, махай се, махай се от тука!”

Докато крясъците все още продължаваха, Святият Дух прекрати дъжда на Покаянието, като ми казваше:

“Върни се сега при Исус, твоят Господ, и да не си пролял дори една сълза за това нечестиво поколение! Защото никой от неблагодарните няма никак да се покае от думите ти! За тях всичко в Църквата отдавна е “пито-платено” и “купено-продадено”! И поглъщателят на Сатана е в пълното си право да ги държи закрепостени във външния кръг, защото такива са пълномощията му от Бога и Отца!”

Така, извърнал главата си от хулещите и проклинащите ме, аз се върнах при моя Спасител. А Той, като ме прегърна, започна да ми говори, казвайки:

“Разбра ли сега колко страшна и категорична е разликата между вътрешния кръг на благодарните и външния кръг на неблагодарните?”

Ето, казвам ти Истината, че числото на всички благодарни вече е преброено, както и числото на неблагодарните! И благодарният няма да стане неблагодарен, нито неблагодарният ще стане благодарен!

Които са били с Мен в последното време, ще бъдат и с теб!

Които са били против Мене в последното време, ще бъдат и против теб!

И най-сетне – узнай, че благодарните обикнаха Мен в книгите които написа, и любовта им към теб, беше любов към Господа! А неблагодарните намразиха Мен в книгите, които написа, и омразата им към теб, беше омраза към Господа! Аз ще ти дам в следващите пророчески видения да видиш колко страшна е жетвата на поглъщателя, свързана с изпепеляването на плявата, и с

изгарянето на безплодните пръчки. Защото именно така плевата се лишава от Хляба на Завета, а пръчките – от Виното!

Блажени тези, които имат Моята Вяра, за да вярват Моите думи! Те непременно ще превъзмогнат над поглъщателя, за да бъдат поколение на благодарението – отсега и до века!

Проклети другите, които нямат Моята Вяра, за да вярват Моите думи! Защото за тях е запазена мрачна тъмнина до века, и дял от огън и жупел!

Аз, Благодатният от Сион, изговорих с устата Си това!”

2. ВИДЕНИЕТО С ИЗПЕПЕЛЯВАНЕТО НА ПЛЯВАТА И ИЗГАРЯНЕТО НА БЕЗПЛОДНИТЕ ПРЪЧКИ (ЖЕТВАТА НА ПОГЛЪЩАТЕЛЯ)

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Сам Господ сега потвърждава на сърцето ми, че за мнозина човеци тази книга ще се окаже като най-тежкият трус, който някога са преживявали в живота си на вяра в Христос. Трус, тежък не по друга причина, но заради дългото отлагане от Исус на това най-страшно изобличение към главния грях на умноженото беззаконие.

Той можеше да ми даде виденията в тази книга преди пет, десет и дори петнадесет години. Но не го направи тогава, а го прави днес. Той можеше сериозно да се разгневи на яловите човеци, и да ги смъмри за коравосърдечието им още в Кръговете на Хляба и Виното, (понеже Благодарението в същността си е именно Хляб от житото и Вино от гроздето) но премълча с години, като остави нечестивите още повече да потънат в блатото на мерзостта, която докарва пълно запустение. И далеч да бъде за един слуга да държи сметка на Господаря си защо е постъпил така, когато е можел да постъпи иначе.

Истината е, че с изпита на благодарността Господ препъна тези, които никога не са Го следвали с цялото си сърце, нито са Го обичали с всичките си помисли. Те всякога вървяха по линията на най-малките съпротивления, и затова пътят им от стеснен стана широк, а портата им заприлича на Триумфалната арка в Париж. Заслепени от един най-проклет църковно-търговски модел, дошъл от Америка, Божиите отстъпници решиха в сърцата си, че Исус няма нищо против търговията им и против сергиите им, които напълно изместват принципа "даване-благодарение" със светския "купуване-продаване". А колкото за благодарението – то нали си има точен ден от американския календар, наречен "Ден на благодарността". Той със сигурност ще е напълно достатъчен да "впечатли" Небесния Отец, тъй щото Благодатният да отвори Небесните шлюзове и да им излее толкова блага, че да не могат да ги понесат, докато милват по традиция пуйката с примера в Белия дом...

Истината, братко мой, е покъртителна и ужасяваща. Защото не Благодатният Отец отвори Небесните Си шлюзове над търговците, но дяволът - земните си банки и пазарища. Понеже в църквите на умноженото беззаконие се възвеличаваше не Божията Благодат, но сатанинската търговия. Търговия, просмукала с отровите си не просто отношенията между християните, но самите им помисли и критериите им да разпознават Добро от Зло, Святост от лукавство, Правда от беззаконие.

Още помня как преди дванадесет години се яви повод за написването на книгата за **“Тихото благодарение и шумната неблагодарност”**. Защото тогава получихме писмо от жена, която искаше да ѝ напечатаме и изпратим всичките книги на служение “Мория”. В онова време, когато аз трябваше да изхранвам четири малки дечица, и да промислям за един куп нужди, всяко дарение ни бе като спасителна глътка вода. И благодарение на иждивяването и саможертвата на малцина приятели успяхме да се закрепим. Но ето, че жената искаше да получи като дар всичките ми написани книги, които в онова време бяха към четиридесет. Това означаваше, че средствата, които трябваше да вложим в напечатването на книгите, просто липсваха. Ето защо аз ѝ напечатах едва три книги, като ѝ написах писмо, че нямам възможност да отпечатам повече, понеже не ми достигат средства. И тогава получих писмо от жената, която ми пишеше:

“Братко Стефане! Пише ти сестрата от.... Много се радвам, че ми изпрати книжки, макар, че не исках да ми пратиш всичките. Аз трябва да ти кажа нещо за себе си, понеже сигурно Бог не ти е казал. Аз съм много бедна жена. Вдовица съм, на една много малка пенсия. Едвам издържам да платя тока си и всяка вечер съм на коричка хлябец и водичка. Бог знае колко голяма е мизерията, в която съм потънала. Аз разбирам, че на вашето служение трябва средства, но как да отделя с тази малка пенсия? Ето затова не може и да става дума да посея някакви средства или да давам десетък. Но ако ти сложиш цена на книгите си - веднага ще ги купя...”

Поразяващият край на писмото ме накара в онзи миг да коленича на молитва пред Исус и да го попитам:

“О, Господи! Сърцето ми е твърде смутено! На какъв дух е тази жена! С какъв дух е пропито писмото ѝ?”

А Господ да ми отговори:

“Това, слуго Мой, е духът на неблагодарността! Това е духът, който кара мнозина да се чувстват твърде бедни за Божието даване, но достатъчно задоволени за сатанинската търговия! И аз ще ти дам пророчески видения, с които ти да изобличиш този дух, защото крепостта, която той въздига пред служението ти в сърцата на хората, ще е твърде висока и непоклатима за дълго време...”

“А ако жената наистина е твърде бедна, Исусе?” - реших да упорствам аз, досущ като Авраам за братанеца си Лот сред нечестието на Содом – “Тя ми пише в писмото си, че едвам преживява с една малка пенсия и е на хляб и водичка...”

Отговорът на Исус в онзи миг беше като благодатна плесница за сърцето ми. Понеже Той ми каза:

“Дали тази неблагодарна вдовица ще да е била по-бедна от вдовицата в Евангелието, която пушна двете си последни лепти в храмовата съкровищница? Не разбираш ли, че неблагодарни са хората с беден дух и бедна вяра, а не с бедни възможности и нищожни средства? Понеже кой е оня, който е твърде беден да посее в Божието, но достатъчно богат да търгува в дяволското? Ако на тази неблагодарна жена Господ бе ѝ дал да види, че губи едничкият си Плод Емануил заради коравосърдечието на сърцето си, то щеше ли тя да е толкова дързостна да напише писмото си до теб? Коя е онази родилка, която не би дала не просто двете си последни лепти, но дори едничкия си живот, за да роди здрав и неповреден младенец на утробата си? И да важат ли тогава пред твоя Господ лицемерните оправдания като извинения за бедност и сиромашия?”

Братко мой! Дванадесет години тези Христови думи стоят като белези от Небесна жарава в сърцето ми. А за тези години в греха на въпросната неблагодарна жена се препънаха не един или двама, но десетки хиляди. Безумни и извратени в сърцата си хора, които нито веднъж не разделиха

Божията Благодат е равносилна на абортиране на божественото зачатие и повторно зачеване с образа на звяра. И сега аз ще се обърна към всички анонимни лапачи и грабители, които изтегляха от сайта на служение "Мория" дадената им Божия Благодат, а останаха неблагодарни и коравосърдечни в сърцата си. И не само към тях, но и към останалите, които дяволът препъна в неблагодарност през всичките години, в които Господ изсипваше даровете от Сион за Църквата:

"Горко ви, нещастни, ограбени и прегърбени от дявола човеци! Защото поглъщателят заслепи сърцата ви, помрачи разума ви и прегори съвестите ви, та никак да не си дадете сметка, че през изминалото време се препънахте във всичките Божии изпитни, в които Господ искаше да се докажете като жито, което влиза в житницата Му и като лозови пръчки, които дават Небесен Плод. Понеже в мисъл и дело вие се доказахте като плява, която Той ще изпепели в неугасим огън и сухи пръчки, които ще изгорят в примката на поглъщателя. Не остана дори едно едничко зрънце жито или грозде, с което вие да бихте свидетелствали, че имате остатък от Бога, та да ви се сбъдне писаното от пророка:

"Ако Господ на Силите не бе ни оставил малък остатък, като Содом бихме станали, на Гомор бихме се оприличили..."¹³

Пълните ви библиотеки с книги от църковните сергии ще ви бъдат най-страшното обвинение от Съдията, понеже всякога ви беше драго да купувате, без никога да се замислихте, че така позлатявате търговците на Вавилон, които дяволът възвеличи като големци на земята. Собствените ви спомени, запечатани в душите ви, като пълно отражение на нечестивите ви дела и помисли, ще ви бъдат съдници и изобличители. Понеже кой от вас не беше като плъх, промъкнал се в житницата на "Мория", за да гризе житото и да не се насища от изгризаното, а после да се измъкне тайно, както и тайно се е вмъквал? Кой от вас не беше като грабител, който наляво и надясно се хвали с чужди трудове, видения и откровения, без да отдава Славата на Бога и да цитира извора и първоизточника? Кой от вас не беше лицемер с лукави устни, който да запечатва с "Амин" хулите

¹³ (Исайя 1:9)

срещу Божия пророк в събранията на нечестивите, а вечер тайно да си кълве гроздови зърна с пророчески истини? И да решите ли вие, че Скритата Манна от Господния Хълм ви е просветила, за да се изживявате като синове на виделината, когато ръцете ви са покрити със саждите на неблагодарността, а в сърцата ви кипи виното на блудницата? Да спите ли още спокойно, когато сте били главните участници в страшното поругание над един жертвен юнец, който не пожела нито амвоните ви, нито постовете ви, нито заплатите ви, нито всеобщата почит, на която се радвате днес?

Извикайте утре, при изпълнението на Божия Гняв, към всичките титулувани величия на Америка, които с радост обогатявахте и позлатявахте, и нека те ви избавят от страшното отсичане пред Христовото Съдилище!

Извикайте утре, когато Бог определи дела ви във външната тъмнина, към всичките гримирани теолози, професори, бакалаври, магистри, директори, управители, бордове, алианси и съюзи, и нека те да ви избавят от присъдата, която ви определя старомодният Исус от Евангелието!

Извикайте утре пред затворената врата на Спасението, когато в сърцата ви го няма Ключът на Давид, та да бихте я отворили, за да преминете в славната свобода на Божиите Светии!

С какво ще се оправдаете тогава пред Свещения Гняв на Бога Всемогъщия? Че сте нямали време за поправление ли? Или че сте били стократно по-бедни и окаяни от сиромаха Лазар пред портите на богаташа? Че не ви достигнаха деветнадесет години от жертвата на един Божий юнец, за да достигнете до Покаяние ли?

С какво ще се оправдаете, безумци? Че ви бяха недостатъчни Водата, Хляба, Виното, Маслото и Солта ли? Че беше слаб звукът на тръбата ли? Не е ли по-вярно това, че от тежко пиянство и тщеславие проспяхте всичкото благовремие, с което Исус дойде да освежи Невястата Си и да я направи скъпоценна с Небесните дарове? Когато се приближихте до сайта на служение "Мория", та да изтегляте дадените даром книги, то защо не се приближихте и до Бога, вдъхновил Словото в този сайт, за да ви ползва и Благодатта Му? Що за противоречие сторихте в сърцата си – да се приближавате до място на Божието даване, а едновременно с това да се

отдалечавате в коравосърдечие и неблагодарност? Що за дух ви водеше във взимането, когато останахте ялови в даването? И не беше ли спокоен същият този дух, че нищо от това, което сте взели, няма никак да ви ползва, понеже са пробити меховете ви?

Паднал на коленете си пред моят скъпоценен и Свят Господ и Бог аз заявявам на висок глас пред Него, че нямам никакъв дял с вас, зли и неблагодарни човеци, нито вие с мене и Вечният ми Извор, Христос! И нека крайност да бъде печатът ми от Всемогъщия Отец! Тъй щото ако вие се намерите на едно място в сетнината си – аз да съм във възможно най-далечния край от вас! А понеже сте твърде сигурни в Спасението и Вечния Живот, то нека аз не мръдна от мястото и Духа, в Който пребъдвам, но и вие да останете в духа и на мястото, където сте днес и сега! Защото тези са последните ми думи към поколението на развалата и гнилотата, което се поруга не с мен, но със Святия и Благодатен Исус, Чиято Глава набучиха с трънен венец, и Чиито Благодатни ръце и нозе многократно прободоха!

Злато яжте, и сребро пийте, Божии отстъпници и неблагодарници! На присмивателство се предайте, и в пируване се веселете, докато оплюскате всичкия дял, който получихте от господаря си! А ако това не ви достига – напоете се със страданията, които ми причинихте, и възрадвайте се от злочестината, на която за години ме предадохте! Хула върху хула прибавете над името ми, и анатема върху анатема, докато бесовете ви се задавят от водите на поруганието ми! Защото, било през смърт или живот, аз ще се явя с делата си пред Бога, но и вие ще се явите с вашите! Моите сълзи и кърви ще напълнят чашата ми, и вашите веселия и пирувания ще напълнят чашите ви! А Господ в онзи миг нека прецени в Святостта Си от чия чаша да отпие, за да я запечата във Вечния Си благослов! Тук се свършиха думите ми на Господен слуга, които имах в духа си за всичките неблагодарни, които поругаваха душата ми и жертвата ми пред Божия Свят Олтар!”

А сега, мили мой братко, нека отново да продължа с видението, което Господ разкри на сърцето ми, понеже аз все така оставах с духа си при Него, застанал пред Портата на Исахар. И ето, че Господ ме погледна и отвори устните Си, като ми каза:

“Слуго Мой! Когато се погребва един труп, в който няма Дух и Живот, но само тлъсти червеи, то най-нормалното, което ще стори погребващият, е да постави некролог на гроба му. Ето така твоите думи, които написа по-горе против поколението на неблагодарните, са най-точният некролог за Божиите отстъпници. И те непременно трябва да си го прочетат и препочитат, за да не бъдат в никакво неведение относно сетнината си. Да, казах го, и отново ще го повторя за съдба против злите и неблагодарните! Нека си четат и препочитат некролога, който им написа – десетократно, стократно, хилядократно дори! Защото със Святия Си Дух потвърждавам на Моите братя и сестри, че не ти, но Аз в сърцето ти бях поруган, прободен, угнетен, похулен и отречен от рода на яловите и безплодните. Понеже няма Лоза, Която да би оставила живи в Себе Си сухи пръчки, неспособни на най-истинският и първи божествен Плод на всички Небесни създания – Плодът на Благодарението. Тези неблагодарни пръчки отдавна са изпоядени от демонични косери и гарвани и поразени от тежка мана, тъй щото гнилите им зърна не стават за гледане, нежели за вкусване. Понеже няма Житница, в която Жетварят да събере суха плява, чиито зрънца са били изронени от изсушителния вятър на Сатана. На такава плява сетнината е най-ужасно изпепеляване от огън.

И ето, Стефане! Страшното видение, което Аз с години забавях и не давах на сърцето ти, сега ще се случи пред очите ти. Защото ти отново ще видиш вътрешният кръг на благодарните и външният кръг на неблагодарните, но този път като видение, което се случваше в земните места.

Всичко, което Аз сега ще ти покажа, се случи през годините на твоето слугуване за Царството – от мига, когато излезе от Кръга на Водата и влезе в Кръга на Хляба, за да преминеш с Мене и през останалите три Кръга – на Виното, Маслото и Солта. Така Църквата Ми непременно ще разбере, че Господ чрез пророка Си е наложил изпитание, което е било както камък за стъпване, така и камък за препъване. И то ще се случи повсеместно в църквите по целия свят,

които изпитвам с абсолютно същите изпитни. А ти гледай и запиши видението Ми на книга, за да бъде най-тежкото изобличение, което Аз някога съм ти давал от Небето...”

След тези последни думи към сърцето ми, Исус ме прегърна с Десницата Си, тъй щото двамата с Него полетяхме към земните места, докато стигнахме до Господния Хълм Мория. И там Спасителят отново започна да ми говори, като казваше:

“Слез сега в долината под Хълма с лъчите на Святия Ми Дух и започни Делото си на Божий пророк. Понеже в това видение Аз връщам годините ти назад – до времето, когато написа Моите първи изобличения против търговците в Храма...”

С вълнение, което не мога да опиша, аз започнах да слизам по една пътека от Хълма Мория в долината под него. А тогава видях как от сърцето ми започнаха да блестят лъчите на Святия Дух, които образуваха могъщ кръг от Светлина, а той започна да привлича хората. И докато още гледах, Духът проговори на сърцето ми, като казваше:

“Гледай, слуго Господен, и виж как Аз зареждам лъчите с Огъня от Божия Свят Олтар, който призовава всички към благодарение, свързано с боголюбие и братолюбие!”

Отново гледах към могъщия кръг, когато по лъчите пламнаха огнени пламъци. И множествата от хората, които се бяха събрали в кръга на Святия Дух и пророческите послания, започнаха да се разделят едни от други, тъй щото повечето отстъпиха назад, а само малцина останаха и позволиха на пламъците да изпълнят сърцата им. Това ме накара да попитам Святия:

“Ах, Благодатни Душе! Защо хората така категорично се разделиха на малцинство и мнозинство? И защо малцинството остана в кръга Ти, а мнозинството отстъпи назад?”

А Духът ми отговори, казвайки:

“Защото Моите лъчи са заредени с думите от посланието на Апостол Яков, които гласят:

“Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той при вас. Измивайте ръцете си, вие грешни, и очиствайте сърцата си, вие колебливи...”¹⁴

Не може да се приближаваш при Бога и да не знаеш, че Той е Огън пояждащ! А ето, че ти даваш на Божието домочадие пророчески книги от Кръга на Хляба, тоест, посланията ти са отправени към тези, които са Божии жита, призвани да се превърнат на Хляб! Именно затова Огънят на Благодарението иска да изпълни зрънцата им! Но ти сега слез до самия вътрешен кръг на благодарните, за да видиш какво се готви да стори поглъщателят с неблагодарните, които отстъпват назад...”

Пълен с пламенна ревност, аз се затичах по пътеката на Хълма, като приближих кръга на благодарните, от чиито сърца ме лъхна сладко благоухание на Хляб. Тези хора наистина бяха готови да посветят живота си на Исус, защото бяха благодарни, даряващи блага за Делото на Святия Дух. Нещо повече – виденията от сърцето ми ставаха преизобилни, тъй щото Господ не просто запълваше благодарните Си люде, но ги засипваше с Благодат върху Благодат. А те неизменно отвърщаха на Благодатта Му с благодарение. И аз, преминал сред тях, отидох до границата на вътрешния кръг, воден от Духа, тъй щото очите ми се взряха в очертаващия се външен кръг на неблагодарните. И там отново съзрях духа на поглъщателя, както в първото видение в небесните места. Той крещеше с всичката си сила, като призоваваше на помощ друг могъщ дух, казвайки му:

“Мамоне, ковчежничко на нашия княз! Идвай и удържай фронта срещу това противно служение от Хълма Мория! Понеже как ние ще удържим крепостите на царството си, ако тия продаващите станат даващи, а пък купуващите благодарящи! Няма ли тогава търговците ни да изпаднат в презрение? Усили сребролюбие то на твоите лидери и книжници, за да лишим тези Небесни лъчи от силата им, и да потушим Огъня, с който Йеова иска да роди присъствените Си Хлябове!”

¹⁴ (Яков 4:8)

В отговор на поглъщателя всред неблагодарните се яви духът на Мамон, и като развя златната си мантия, направи отсред нея да изпълзят змии, които мълниеносно се шмугнаха в сърцата на измамените човеци. И самият император на светското богатство закрепя с всичката си сила, като казваше:

“Чеда мои! Защо е у вас това малодушие? Никак да не се откажете от църковната търговия, която от векове съм утвърдил и укрепил със силата си, защото така ще пресечете каналите за благословение в църквата ми! Искате ли проклета бедност и мъчително битие, вместо Ел-Шаддай в живота си? Искате ли вашите пастори да бъдат олицетворение на мизерия, и сиромашия, когато съм ги направил украшение на славата божия?”

“О, Исусе! Да не бъде, да не бъде!” – извикаха омаяните, при което над тях премина силен горещ вятър от крилата на Мамон, който изрони зрънцата от сърцата им и накара могъщият дух отново да им каже:

“Не се смущавайте да купувате от моите сергии, защото аз винаги зачитам всяко купуване за жертва пред моя олтар на земята, за да ви даря отпосле и със славата си на небесата...”

Всеобщото одобрение от думите на Мамон придаде сила на духа на неблагодарността. И тогава поглъщателят изкрещя след Мамон, като казваше на неблагодарните:

“Никак да не се подведете по измамата на онзи опасен еретик, който пося ужасно разцепление всред вас, тъй щото неколцина му повярваха! Не му вярвайте, нито да му благодарите, нито даром да му давате, защото така ще увеличите силата му, та още повече да ви разцепва и смущава общението ви! Кажете “Амин” на думите ми! Запечатайте с “Амин” волята ми! Искам вашето “Амин”!”

“Амин! Амин, господи!” – извикаха отново неблагодарните. И ето, че точно тогава духът на поглъщателя извади огнен сърп отсред мантията си. И като го развъртя над Божиите отстъпници, крещеше в екстаз на демоничен език против Бога и небесата, казвайки:

“Тези тука са мои, мои, мои, а не Твои, Вечни Йеова! Помни това и скърби за неуспеха Си с Твоя пророк! Това е моята пламнала плява, с която ще стопля сърцето на княза си! Те никога няма да се покорят на

противната Ти Благодат, защото аз вече ги опожарявам с огъня си, и ожънвам със сърпа си! А Твоят слуга нека се приготви за дълго и страшно поругание! Защото за всяка отнета душа от църквите на моя княз ще го съкрушавам с вълни от омраза и презрение!”

Поглъщателят още крещеше думите си против Всевишния, когато всичките неблагоприятни пламнаха от огъня на сърпа му. И като изпълниха сърцата си с омраза, и устните си с хули – започнаха да ме кълнат и прокобяват, тъй щото стрелите им полетяха към тялото и душата ми. А тогава Святият Дух отново ми проговори, като казваше:

“Тези огнени стрели ти вече преживя, Стефане! От мига, когато първият вавилонски наемник изгори публично твои книги от Кръга на Хляба, а друг те похули като вълк за стадата Господни. Но ти сега виж и проумей, че изгарянето на плевката беше първата жетва на поглъщателя. Жетва, при която неблагоприятните Ме похулиха в сърцата си, като отказаха да се превърнат в Божии присъствени Хлябове, но останаха под проклятието на Вавилонската търговия с неплодието на сърцата си. Те поискаха да са под търговия, а не под Благодат, и затова твоят Господ ги предаде под търговия, за да не бъдат повече под Благодат! А всеки, който е под търговия, търговци слуша, на търговци служи, и пак на търговци се прекланя! Той повече не може да бъде благодарен, защото благодарението е Плод на Благодатта, а не на търговията! Търговията е пепел, слуго Мой! Същата пепел, за която пророк Езекиил писа Божиите думи против Сатана:

“Ти омърси светилищата си чрез многото си беззакония, чрез неправедната си търговия; затова извадих огън изсред тебе, който те изяде, и те обърнах на пепел по земята пред очите на всички, които те гледат...”¹⁵

Гледай тогава на тази пламнала плевка от поглъщателя и знай от Мене, че тя е само пепел. Пепел и само пепел ще бъдат оттук нататък конференциите им! Пепел и само пепел ще бъдат свидетелствата им! Пепел и само пепел ще бъдат събранията им,

¹⁵ (Езекиил 28:18)

проповедите им, общенията им! Защото те се пожънаха в първата от жетвите на поглъщателя! А ти сега отново се върни при твоя Господ и чуй думите Му!”

С възмущение аз се затичах към Хълма Господен, където Исус ме призоваваше да се върна. И когато Го приближих и притихнах в Присъствието Му, Той отново започна да ми говори, като казваше:

“Виждаш ли колко ясно се сбъдна видението пред очите ти? И позна ли в него живота и страданието си за твоя Господ?

Три години в Кръга на дъхавия Хляб, слуго Мой!

Три години в Църквата-Рут, която събираше разпиляното от жетварите! Три години в подножието на Вооз, като най-верен и добър слуга в пророческото благовестие! Три години с Онзи Хляб, Който ти хвърли по водите, за да Го намериш! Години, в които всички, които те мразеха, вкупом те похулиха, за да се явят в мисъл и дело като плява пред очите на твоя Господ.

Но както знаеш, че Хлябът дава Сила за Пътя, а Пътят стига до Кръста, така и ти щеше да преминеш от Кръга на Хляба в Кръга на Виното. И там щеше да се реализира втората от жетвите на поглъщателя, свързана с безплодните пръчки от Лозата. Затова ти сега Ме послушай и слез отново в долината, като призовеш Моите да се приближат още повече към Мене – за да съединят сърцата си с Моето Сърце, и така да станат присъствени виночерпци на Царя, защото чрез теб Святият Дух ще издърпа кръга на благодарните още повече към Хълма Господен...”

С трепет и неизразимо благоговение аз отново слязох от Хълма Мория в долината, когато видях как от сърцето ми излязоха лъчи, още по-могъщи от първите. И с още повече Огън на Святост и Благодат Духът изпълни лъчите, тъй щото те вече издърпваха кръга на благодарните към Хълма Господен. А тогава Святият проговори, като ми казваше:

“Слез при благодатните пръчки на Лозата, слуго Исус Христов! И като им даваш посланията от Кръга на Виното, насърчавай ги с примера си, за да се съединят със Сърцето на Исус, както ти съедини твоего с Неговото!”

Отново бях при братята и сестрите си в Святия Дух. И нови чудни послания от Сион изпълниха сърцето ми, тъй щото кръгът на благодарните тръгна могъщо нагоре към Хълма. А тогава край кръга отново се събраха и други човеци, видимо привлечени от лъчите на Духа, тъй щото реших в сърцето си, че броят на благодарните ще се увеличи. Но Святият отново ми проговори, като казваше:

“Иди до края на кръга, Стефане! И като погледнеш към колебаещите се, които вече напускат външния кръг на неблагодарните - виж каква ще е реакцията на поглъщателя спрямо лъчите Ми, с които раждам Виното за Сватбата на Младоженеца!”

Послушал благодатните Му думи, аз преминах всред братята и сестрите ми, като отидох до края на вътрешния кръг и започнах да наблюдавам външния кръг и напускащите го християни, които оставаха в плен на колебанието. И ето, че там поглъщателят отново крещеше и призоваваше друг могъщ дух за помощ, казвайки:

“Корее, вълко на нашия княз, идвай и удържай фронта срещу това противно служение от Хълма Мория! Понеже как ще удържим крепостите на царството си, ако неблагодарните се усъмнят, че са на правилното място, и решат, че трябва да станат жертвоготовни за Христос? Знаеш ли колко болезнено ще реагира Сатана, ако стане подмяна на неговото вино с Божието? Нека не им позволим да стават гладни за гонение, защото тогава ще започнем да работим против себе си, поради мъдростта на Йеова! Нека ги ударим в самата мисъл, че трябва да се ражда плод! Нека прободем Емануил в сърцата на всичките човеци, за да се роди плодът на нашия началник!”

В отговор на призива от поглъщателя над колебаещите се човеци, тръгнаха към кръга на благодарните налетя духът на Корей, като закрещя с всичката си сила против сърцата им, казвайки:

“Кои сте вие, заблудените, напускащи църквата ми, и презиращи храма ми? Защо позволихте на един изкусен измамник да ви обърне против пастирския авторитет и помазание? И да се откажа ли аз да ви издирвам по бърдата и да ви върна в кошарата си, когато името ми е спасител? Скоро

да се върнете в присъствието ми, понеже ви чакат страшни проклетия и ужасни наказания, ако напуснете присъствието ми. Дух на робство ли сте приели, че да ставате роби на един, който се въобразява като пророк, или дух на осиновление, с който ви спасих? Жертви ли да правите за еретик, който дори пастир си няма, и когото аз не съм изпращал, нито съм потвърждавал с духа си? Не виждате ли, че го следват само недоктриналните и огорчените духом, защото той ги заразява с лукавството на книгите си! Който е от мене роден, той слуша гласа ми, и след чужди няма да тръгне, и на вълк сърцето си няма да повери, защото разкъсан ще бъде! Искате ли вие да бъдете разкъсани? Не е ли по-добре да се върнете в кошарата ми? Кажете "Амин" на моята кошара, защото само аз мога да ви дам спасение и вечен живот! Кажете "Амин"!"

"О, Господи! Амин казваме на думите ти! И сега се отричаме от тези лъжепророчески послания, защото са опасни и гибелни за сърцата ни!" – изкрещяха вкупом колебаещите се, поради зловещото засеняване от насилника, а след това се върнаха в кръга на неблагодарните до последния човек. А съгласието им с духа на Корей придаде сила на поглъщателя, тъй щото той отново извади огнения си сърп и започна да отсича гроздовете в сърцата на хората, като крещеше с всичката си сила:

"Аз не съм вашето наказание и страдание, а вашият мир и щастие! Запомнете това! Аз съм вашият покой и радост, и понесох всичко на кръста за всички вас! Нямам нужда от никакви други жертви, защото жертвата съм само аз! Нямам нужда от други на кръста си, защото спасителят съм само аз! Елате под моята благодат и никога да не сте помислили в сърцата си, че трябва да се жертвате, защото така хвърляте укор против спасителя, който разпнат умря за греховете ви! Забравете думата "жертва", защото тя не е вашата съдба, не е вашето служение, не е вашето призвание! Вие имате само едно призвание пред мене – да се радвате, че съм ви спасил, и да пиете виното на славата и радостта ми!"

"О, алелуя, Исусе!" – пламнаха всички в един глас – "Ние ще се радваме в тебе, и никога повече няма да излезем вън от тебе! А гнусния еретик, който ни съблазняваше и се опитваше да ни отнеме радостта от

спасението, ще прокълнем в сърцата си, за да бъде довека анатема от Христа! Ти си нашата жертва, господи, и други жертви не са ти нужни! Ти си нашето спасение!”

След последните думи, отправени с възторг към него от цялото множество на външния кръг, поглъщателят видимо полудя от екстаз. И той, като пробиваше утробите на неблагодарните с остриетата покрай дръжката на сърпа си, вече крещеше на демоничен език против Бога и небесата, казвайки:

“Тези тука са мои, мои, мои, а не Твои, Вечни Йеова! Помни това и виж страшния провал на слугата Си, защото той дори не успя да поклати стената ми! Понеже никой от моите пламнали пленници няма никога да се трогне от жертвата му, нито ще пожертва дори една лепта за служението му! Защото издъхна Емануил в сърцата им, и ражда се Сатанаил! Изтече и се похули Виното на Лозата Ти, и кипи в сърцата им виното на нашето царство!”

Братко мой! По-страшен кошмар и жестока гледка очите ми никога не бяха виждали. Защото жетвата на поглъщателя с неблагодарните пръчки от Лозата беше повече от чудовищна. Лозата хвърляше плодовете Си преждевременно, като страшно потвърждение или по-скоро отрицание от думите на Отец в “Книгата на пророк Малахия”:

“И заради вас ще смърдя поглъщателя, та няма вече да поврежда рожбите на земята ви; и лозата ви на полето няма да хвърля плода си преждевременно, казва Господ на Силите...”¹⁶

А докато сърцето ми се тресеше от видяното, Святият Дух ми проговори, казвайки:

“Виждаш ли колко ужасна е сетнината на тези, които презряха в сърцата си Галатяни 2:20? И чудно ли ти е тогава, че целокупното християнство в България не се трогна от жертвата ти, с изключение на малцината, които Исус освети и изпълни със Себе Си, за да последват примера ти? Но ето така неблагодарните изгубиха възможността да се уподобят в страданията на Исус, и бяха измамени от поглъщателя, че Бог няма нужда от жертвени юнци, та

¹⁶ (Малахия 3:11)

да избледнеят от сърцата им Истинските и Верни думи в Евангелието, че Отец приготвя жертвените Си юнци пред Олтара Си, и че пак Той е Оня, "Който привежда мнозина синове в Слава", които стават съобразувани с Исус в страдания, подобни на Христовите, в смърт, подобна на Христовата, и в жертва, подобна на Неговата Жертва на Голгота. Затова запиши на книга думите Ми към последния жив остатък на Христос от Звани, Избрани и Верни, на които Аз казвам:

Жетвата на поглъщателя е последната и най-страшна катастрофа в пътя на църквите, отстъпили от Завета Господен! Тя лишава завинаги пожънатите нечестивци от Хляба и Виното на Завета, от Закона на Мелхиседек, (за който твоят Господ ще ти даде на точното време нова пророческа книга) и от благословената сетнина на праведните!"

След тези Свои думи Святият Дух ме преизпълни с Присъствието Си, и ме покри с чудна утеха, казвайки ми:

"Слуго Исус Христов, който си възлюбен жертвен юнец на Бога и Отца! Всичкото злострадание, което ти претърпя от поколението на неблагодарните в годините на живота си, беше, за да има Господ точните свидетелства от жетвата на поглъщателя, които ще се явят като осъдителен списък пред Престола Му и двуостър Меч от устните Му във времето, когато ще настъпи погублението на нечестивите! Погубление, за което Исус е изрекъл една Евангелска притча, и сега Той те чака на Хълма, за да превърне притчата Си в божествен печат и Сам да бъде Амин върху тази най-радикална пророческа книга!"

С вълнение аз извърнах главата си от жетвата на поглъщателя, като се затичах към моя скъпоценен Спасител, стоящ на Хълма Господен. И когато пристъпих към Него и паднах по лице, за да прегърна нозете Му, Той погали с божествена нежност главата ми, като казваше:

"Твърде голям товар сложих върху плещите ти, приятелю на Сърцето Ми! Но сега ти казвам, че големите товари са за великите в

Царството, чието дело ще се помни из род в род, и ще се разказва от поколение в поколение!

Както видя от двете видения в долината – жетвата на поглъщателя се случи във времето, когато ти пишеше книгите от Хляба и Виното. А в следващите години, когато вече беше в Маслото, за да бъдеш приготвен за Солта, край теб останаха само Моите Верни братя и сестри. Тези, чрез чиято постоянна щедрост и благодарност Аз извърших целия Си божествен план, който бях записал в Книгата на Живота! И в Деня, Часа и Мига, когато ви въздигна при Себе Си, всеки от благодарните ще има Святото си основание да възвести на Божиите Светии в Небесния Ерусалим думите:

“Приех пророк в името на пророк и Исус ми даде Наградата на пророка! Приех праведник в името на праведник и Сам Господ ме благослови с Наградата на праведника! Защото в скъпоценните камъни на Небесните послания, които блестят като слънцето в силата си, има искри от моето благодарение, и лъчи от моята саможертва!”

А колкото до тези, които не бяха благодарни за Делото на пророка Ми, (но измамно си мислят, че са достигнали с него до Кръга на Солта), Аз сега им напомням притчата Си в Евангелието, с Царя, овцете и козите. Защото овцете отдясно ще влязат с възкликание през Ерусалимските Порти, за да бъдат Вечни стълпове в Храма на Моя Бог и Отец, а козите отляво, прободени с острите си рогове Младенеца Емануил, и останали ялови и безплодни, непременно ще бъдат наказани и проклетени с Верните и Истинни думи, които им казвам:

Аз, Амин, Верният и Истинният, Който ще съди живите и мъртвите пред Престола Си, заявявам днес на цялото поколение от неблагодарни човеци, които са кози в духовете си, и христоубийци в сърцата си!

Идете си от Мене, вие проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и неговите ангели, понеже този огън приживе ви пожъна в жетвата на поглъщателя!

Защото огладнях за Хляба на Благодарността, и не Ме нахранихте, но се поругахте с даровете Ми! Защото ожаднях за Виното на Благодарността, и не Ме напоихте, но повторно Ме разпънахте в сърцата си! Странник бях пред търговските ви сергии, и не Ме облякохте със светлия висон на благовестието, защото ви заслепяваше лъскавата стока на поредния вавилонски търговец! Болен и в тъмница бях от коравосърдечието ви, и не Ме посетихте, защото до един бяхте заети в поклонение пред църковните си идоли!

И нека никой от вас никога повече не дръзне да Ме пита кога Ме е видял гладен и жаден, странен и болен, и дори в тъмница захвърлен! Защото сте род на неблагодарни кози, които до една ще запокитя в огнения пъкъл! Днес за последен път двуострият Меч Господен пробожда най-вътрешното на сърцата ви, та дано от тях да би изтекла всичката отрова и измама на поглъщателя, който е духът на неблагодарността!

Блажени тези от вас, на които дам Покаяние и смирен дух, та да се отвърнат от пътя към осъждението, и намерят тясната пътека към Хълма Господен, защото краят е близо!

Проклети всички останали тръни и бодли, които отново ще се сплетат като трънен венец върху главата на слугата Ми! Защото той своята болка ще претърпи, както е претърпявал кръстните Ми рани до днес, но горко на вас, хулители, които не знаехте що е болка – защото скоро ще разберете, и горко на вас, коравосърдечни, които не знаехте що е скръб – защото Аз ще ви я направя вечна и безутешна!

Аз, Благодатният от Сион, дадох тази най-радикална и Свята книга на пророка Си! Аз я изговорих, Аз я изрекох!”